

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ ਜੇ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਪਵਿਤਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 255

7 ਜੁਲਾਈ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਅਨੁਛੇਦ 14, 16 ਅਤੇ 226—ਵੀਆਰਐਸ ਲਈ ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ—2 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ—ਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ—ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ-ਬਿਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਕਲਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14 ਅਤੇ 16- ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਤਰਫਾ ਰਕਮਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕਤਰਫਾ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬਨ੍ਹੇਗਾ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰ ਫੈੱਡ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਭਾਵੇਂ VRS ਨੇ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿੰਦਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ. ਇਸਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਹੋਰ ਵੀ, ਜੋ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਉਪਰੋਕਤ, ਜਦੋਂ VRS ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਤਰਫਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕਤਰਫਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਨ੍ਹੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 15 ਅਤੇ 16)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਾਕਿਬ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸੀ .

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

(2) 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 1612

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਬੋਪਾਰਾਏ ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।

(3) 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 1892

ਕੇ.ਐਸ., ਬੋਪਾਰਾਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ./ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਜੀ.ਐਸ. ਬੱਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਲਈ। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।

(4) 2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 2065

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਮੋ.

ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ। ਕੋਈ ਵੀ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਹੀਂ।

(5) 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 25 84

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੂ ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

(6) 2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 3274

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਵੀ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਵਰਮਾ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

(7) 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 6322

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਬੋਪਾਰਾਏ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

(8) 2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 9698

ਐਸ ਐਸ ਰੰਗੀ ਅਤੇ ਐਚ ਐਸ ਤੁਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, / ਡਾ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਡਾ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2।

ਜੀ.ਐਸ. ਬੱਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਲਈ। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

(9) 2005 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 10041

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਬੋਪਾਰਾਏ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ:

(1) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੌਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੰਡ ਮਿੱਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਜਵਾਬਦਾਤਾ- ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉਹ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ-ਇਲ ਅਤੇ ਕਲਾਸ-4 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜਮਾਤਾਂ ਲਈ। 1 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਕੀਮ (ਛੋਟੇ 'VRS' ਲਈ) ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ। VRS ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 30 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ VRS ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। -ਸਟ੍ਰਕਚਰਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਨੁਬੰਧ-2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 27 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ 207 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 70 ਸਨ। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 27 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਟਾਫ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ '27' ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜੋ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 255 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਰਸੀਐਸ, ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 27 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੁਬੰਧ-2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਅਤੇ ਬਾਕੀ 44 ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ VRS ਜੋ ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਸੀਸਪੋਡੈਂਟ- ਸੂਗਰਫੈੱਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 27 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ VRS ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ 9 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ।

(5) ਇਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ VRS ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ- ਸੂਗਰਐਫਸੀਡੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

1. ਕਿ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਮਿਆਦ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ VRS ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ।
2. ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।
3. ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ VRS ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਕਲਪ ਸਟੇਰੇਇਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।
4. ਕਿ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਮਾਪਦੰਡ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ।
5. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੰਜਾਬ ਖੰਡ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਲ ਆਈਸੀਆਰ ਮਿਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1991 ਵਿੱਚ ਆਰਸੀਸਪੋਡੈਂਟ-ਸੂਗਰਫੈੱਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। 1992 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 11219 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। 1993 (2006 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 255 ਦੇ ਨਾਲ Annexure PI 3 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)। ਕਿ ਕੁਝ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨੀਤੀ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੁਗਰਫੈਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ VRS ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ/ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ-ਸੁਗਰਫੈਡ ਨੇ 27 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਆਖਰਕਾਰ 41 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
7. ਤਨਖਾਹ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ITial ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਪਰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(6) ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਸੁਗਰਫੈਡ ਨੇ 2006 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 255 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ VRS ਦੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਹੁਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸਾਰੇ ਸੱਤਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਕਮਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਬਣਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ।

(7) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ/ਵਿਵਾਦ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਗਰਫੈਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਗਰਫੈਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ **ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ. ਰਣਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਵਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ** ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ।

(1) ਏਆਈਆਰ 2004 ਐਸਸੀ 2334

(8) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ

ਲਈ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(9) ਜਿਹੜੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੱਤਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਇਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀਆਰਐਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ। VRS ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸਾਰੇ ਸੱਤਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਾਈਫਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੁਝ ਤਤਕਾਲਤਾ ਦੇ ਤੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਇਸ ਨੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(11) ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਮੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵੀਆਰਐਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਵਰਤੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ- ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ. ਸਗੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ- ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਹੋਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਨਾ-ਸਰਗਰਮਤਾ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨੀਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। Annexure P4 ਜੋ ਕਿ 2006 ਦੇ CWP ਨੰ. 255 ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ 'ਤੇ 27 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਲ

ਜੁੜੇ ਅਨੁਬੰਧ-II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ 41 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

(12) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੈਰੀਅਰ ਰਿਕਾਰਡ ਚੰਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ VRS ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ।

(13) ਲਾਮ ਡਰ, ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਰੀ ਕਵਾਇਦ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(14) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ 41 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਥਿਰ।

(15) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ. ਰਣਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਵਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਸੰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਸੌਖ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਕੀਮ 1 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। 2000 ਅਤੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਤੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ

ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। 2000, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ 22 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 2000. ਸਕੀਮ ਨੂੰ 23 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 30 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। 2000 ਅਤੇ 17 ਜਨਵਰੀ। 2001 ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਾਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 2001. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਵਾਇਦ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਰਕਮ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਭਾਵੇਂ VRS ਨੇ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ, ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਕਸਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(16) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ VRS ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਤਰਫਾ ਰਾਸ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੋ।

(17) ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ-ਸ਼ੁਗਰਫੈੱਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਪਿਊਨਡ ਆਰਡੀਨੈਂਸ/ਐਲੀਸੀਟੀਸੀਆਰਐਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਟੌਰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ